

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 2 (2423) 2009 VASARIS - FEBRUARY 4

Mailed on Wednesday, February 4, 2009 (Next edition February 18) email: mgestautas@hotmail.com

'DIDŽIAI PAKELKIME LIETUVOS VARDĄ! DIDŽIUOKIMĖS LIETUVA IR KARTU ŠVĖSKIME JOS VARDŲ TUKSTANTMETI!'

LIETUVOS VARDŲ 1000-MEČIO ISTORIJA...

(Tęsinys)

XII a. pradžioje Rusios metraštininkas Nestoras "Senųjų laikų pasakojimo" įvade įvardijo tautas, "kurios moka duoklę Rusiai". Tarp jų surašytos ir kai kurios baltų gentys: lietuviai, žiemgaliai, kuršiai ir latgaliai. Gal tik kuršių paminėjimas kelia tam tikrų abejonų. Žiemgaliai tikrai buvo priklausomi nuo Polocko, bet 1106 m. sumušė Polocko kunigaikščius ir turbūt galutinai išsivadavo. Latgaliai mokėjo Rusiai duoklę iki pat XIII a. Įdomu, kad sąraše nėra jotvingių - galbūt jie vėl buvo patekę Lenkijos įtakon arba išsivadavę. Tačiau 1112 m. rusinai vėl puolė jotvingius ir juos nugalėjo.

Polocko kunigaikštystė, kuriai Lietuva mokėjo duoklę, anksti pradėjo reikšti separatines nuotaikas. Tai padarė įtakos ir Lietuvos likimui.

1128 m. Kijevo didysis kunigaikštis Mstislavas suorganizavo didelės kunigaikščių koalicijos žygį į Polocko kunigaikštystę, o 1130 m. ištrėmė į Bizantiją du Polocko kunigaikščius Borisovičius ir paėmė Polocką savo tiesioginēn valdžin.

1131 m. Mstislavas surengė žygį ir į Lietuvą. Jo suburta kunigaikščių koalicija nusiaubė kraštą ugnimi ir paėmė "daug belaisvių", tačiau jiems grįžtant lietuviai sumušė nuo pagrindinių jėgų atsilikusį kijeviečių būrį. Tai nebuvo didelė pergalė, bet ji parodė, kad Lietuva stiprėja. Tiesa, priklausomybė Polockui išliko, nes lietuviai pasipriešino ne Polocko kunigaikščiams, nuo kurių tiesiogiai priklausė, o jų priešui Mstislavui. Tuo tarpu Mstislavo įvesta tvarka Polocke ilgai neišilaikė.

1140 m. iš tremties Bizantijoje grįžo Borisovičiai, pasiryžę atgauti valdžią. Jų pastangas 1146 m. vainikavo sėkmė. Tačiau jau 1151 m. įsiliepsnojo kova tarp Borisovičių ir Glebovičių, užtrukusi iki 1167 m. Į šią kovą įsitraukė ir lietuviai.

Polocko kunigaikščiams kovojant tarpusavyje, lietuviai galėjo tikėtis atlygio už pagalbą vienai ar kitai jų grupei. Lietuviai teikė karinę

Radvilų metraščio miniatiūra, vaizduojanti tautas, XII a. pr. mokėjusias duoklę Rusiai. XV a.

paramą Polocko kunigaikščiams, bet ir patys siekė pasinaudoti Polocko kunigaikščių parama.

1159 m. Polocko kunigaikštis Rogvolodas Borsovičius privertė Rostislavą Glebovičių sudaryti taiką, bet jo brolis "Volodaris nebučiavo kryžiaus, nes žygiavo vedamas lietuvių miškais". Dalyvavimas lietuvių karo žygyje buvo sąlyga, norint gauti karinę pagalbą. Taip pasinaudodama Polocko kunigaikščių karine jėga Lietuva jau XII a. galėjo įtraukti į savo įtakos sferą kitas aukštaičių žemes bei tapti natūraliu baltų žemių politinės integracijos centru.

1162 m. jau lietuviai atėjo į pagalbą Volodarui. Tais metais Rogvolodas apgulė Volodarį Lietuvos pasienyje esančioje Gorodeco pilyje. Volodaris nesikovė su juo dieną, o naktį puolė iš pilies su lietuviais ir visiškai jį sumušė. Pražudęs didelę polockiečių kariuomenę, Rogvolodas nebedrįso grįžti į Polocką ir pasitraukė į Drucką. Polockiečiai išsirikino kitą kunigaikštį - Vseslavą Vasilkovičių. Volodaris iš to nieko nelaimėjo. Lietuviai, atrodo, iš karto perėjo į naujojo Polocko kunigaikščio pusę ir

pripažino jį savo valdovu (turbūt todėl XVI a. legendoje sakoma, kad po Gorodeco mūšio Polocko kunigaikščiu tapo lietuviams vadovavęs kunigaikštis Mingaila). Tuo tarpu Volodarį 1167 m. galutinai sumušė Vseslavas. Glebovičių ir Borisovičių kovos baigėsi Vasilkovičių pergale.

1180 m. lietuviai kartu su kitais Polocko duoklininkais lyviais dalyvavo Polocko kunigaikščių kariuomenės žygyje kaip gana nereikšminga jėga. Taigi kurį laiką Lietuva dar neketino nutraukti savo ryšių su Polocku ir toliau pakluso bei mokėjo duoklę jo kunigaikščiams. Tačiau kai padėtis Polocko

kunigaikštystėje stabilizavosi, Lietuvai nebebuvo naudinga palaikyti senų santykių. Ji jau pati buvo pakankamai sustiprėjusi ir įtakinga. Be to, padėtis darėsi grėsminga: po 1180 m. Rusios kunigaikščių vadai kuriam laikui liovėsi, atrodė, kad Rusia gali vėl sustiprėti. Lietuva nebenorėjo būti priklausoma nuo jos.

Imperatoriumi Fridrichui I Barbarosai 1180 m. sutriuškinus Saksonijos hercogą Henriką Liūtą, Danija tapo pietinio Baltijos jūros pakraščio hegemonu. Tai rodė, kad ir Baltijos jūros regione bręsta reikšmingos permainos. Dar 1157 m. Danijoje pasibaigė ketvirtį amžiaus trukę vidaus karai. Į valdžią atėjo karalius Valdemaras I Didysis, pradėjęs veržlią ekspansiją pietinėse ir rytinėse Baltijos jūros pakrantėse. Apie baltų kraštų puolimus duomenų išliko nedaug, bet iš vėlesnių šaltinių žinoma, kad jau 1161 m. danai apgulė ir paėmė Palangos pilį Kurše. Archeologiniai duomenys byloja, kad per šiuos antpuolius kuršių galybė buvo palaužta, ir prasidėjo jų materialinės kultūros nuosmukio laikotarpis. Galbūt dėl Danijos

grėsmės ir žemaičiai susirūpino savo saugumu, tai paskatino juos ieškoti glaudesnių ryšių su Lietuva. Kaip tik šiuo metu Lietuvos istorinėje raidoje įvyko lūžis.

1183-1184 m. žiemą Lietuva staiga surengė pirmą didelį antpuolį į Rusios žemes. Lietuviai nusiaubė ne tik Polocko kunigaikštystę, bet pasiekė net ir Naugardo žemei priklausantį Pskovą, kuriam padarė daug žalos. Naugardo kunigaikštis Jaroslavas nesugebėjo jiems sutrukdyti, todėl po kelių mėnesių naugardiečiai jį išvyjo. Užklupti netikėto antpuolio, nesiryžo pasipriešinti ir daugelis Polocko kunigaikščių. "Tik vienas Iziaslavas, Vasilko sūnus, pabarškino savo aštriu kalaviju į lietuvių šalms, aptemdė šlovę savo senolio Vseslavo, o pats po raudonu skydu ant kruvinos žolės, paguldytas lietuvių kalavijų, pasiėmė ją į (mirties) patalą", - rašė "Sakmės apie Igorio žygį" autorius. Minėdamas šiuos įvykius jis užsiminė ir apie "Gardino trimitų" gausmą. Tai leidžia spėti, kad tais metais lietuviai buvo užpuolę ir Gardiną. Yra žinoma, kad 1183 m., neva trenkus perkūniui, Gardine sudegė cerkvė.

Kuo paaiškinti taip staiga išaugusių Lietuvos karinę galią, kai dar 1180 m. Lietuvos reikšmė buvo menka? Matyt, Lietuvai pagaliau pavyko pasinaudoti ilgai kauptos įtakos vaisiais ir sujungti daugelį baltų žemių (turbūt aukštaičius ir žemaičius) į vieną valstybę. Nuo tada lietuviai kasmet rengė didelius karo žygius, kurių intensyvumas iš esmės nieko nežinoma apie tuometinės Lietuvos vidaus santvarką, bet jau po 60 metų šaltiniai, kurių atsirado daugiau, liudija, kad Lietuvoje buvo akivaizdžių valstybės požymių. Tačiau šaltiniai nerodo, kad valstybė kūrėsi būtent tuo metu, kai apie Lietuvą atsirado daugiau žinių. Ryškų lūžį Lietuvos istorinėje raidoje rodo minėta didelio masto lietuvių karo žygių pradžia. Tai ir reikėtų sieti su Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės susikūrimu.

nors apie XII a. pabaigos lietuvių karo žygius žinoma palyginti nedaug, bet išlikę duomenys rodo, kad Lietuva buvo įgijusi didelę karinę galią ir nuolatos puldinėjo gretimus kraštus.

XII a. kalavijas VDKM (Nukelta į 8 psl)

Laiškas melburniškiams nuo Piligrimų

Visiems Dievo mylimiesiems, pašaukimu šventiesiems *Melburne*: Malonė jums ir ramybė nuo Dievo, mūsų Tėvo, ir Viešpaties Jėzaus Kristaus.

Mes dėkojam savo Dievui, kada tik jus prisimenam, visuomet, kiekvienoje maldoje, su džiaugsmu už jus visus besimelddami, už jūsų bendradarbiavimą Evangelijos labui nuo pirmosios dienos iki šiandien. Esam tikri, kad tas, kuris jumyse pradėjo šį gerą darbą, jį ir pabaigs iki Kristaus Jėzaus dienos. Šitai manyti apie jus visus teisinga, nes mes turime savo širdyje jus. Dievas gali paliudyti, kaip jūsų visų pasiilgom Kristaus Jėzaus nuoširdumu. Ir dabar meldžiam, kad jūsų meilė vis augtų ir augtų pažinimu ir visokeriopu išmanymu, kad jūs galėtumėte pasirinkti, kas vertingiau, kad būtumėte tyri ir be priekaišto Kristaus dieną.

Jūs patys, broliai, žinote, kad mūsų apsilankymas pas jus nebuvo bergždžias. Taip jūsų ilgėdamiesi, troškome pasidalyti su jumis ne tik Dievo Evangelija, bet ir Dievo gyvybe, nes tapote mums be galo brangūs. O mes, broliai, kuriam laikui atskirti nuo jūsų - žinoma, tik kūnu, ne širdimi, - be galo pasiilgę, labai troškome išvyti jūsų veidus. Taip, jūs esate mūsų garbė ir džiaugsmas!

Kai pas jus, broliai, lankėmės, atėjome skelbti jums Dievo liudijimo ne iškalbingais žodžiais ar išmintimi. Ir mūsų kalba, ir mūsų skelbimas buvo ne įtikinantys išminties žodžiai, o Dvasios galybės parodymas.

O dvasios vaisius yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrumas, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas.

Mes turime tą pačią tikėjimo dvasią, apie kurią parašyta: Aš įtikėjau, todėl prakalbėjau. Taigi mes tikime ir

todėl kalbame, žinodami, kad tasai, kuris prikėlė Viešpatį Jėzų, taip pat ir mus prikels su Jėzumi ir pastatys kartu su jumis. O visa tai vyksta dėl jūsų, kad malonė apimtų daugelį ir pagausintų dėkojamą Dievo garbei.

Nei aukštumas, nei gėlmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuse.

Kristaus meilė valdo mus, įsitikinusių, kad jei vienas mirė už visus, tai ir visi yra mirę. Jis yra miręs už visus, kad gyvieji ne sau gyventų, bet tam, kuris už juos numirė ir buvo prikeltas.

Džiaukitės su tais, kurie džiaugiasi; verkite su tais, kurie verkia. Gyvenkite santarvėje vienas su kitu. Džiaukitės viltyje, būkite kantrūs varge, ištvėrimingi maldoje. Rūpinkitės šventųjų reikalais, puoselėkite svetingumą.

Su visu nuolankumu bei meilumu, su didžia kantrybe palaikykite tarpusavio meilę, uliai sergėkite Dvasios vienybę taikos ryšiais. Vienas kūnas ir viena Dvasia, kaip ir esate pašaukti į vieną savo pašaukimo viltį.

O Dievas, kuris teikia ištvėrę ir padrašinimą, tegul jums duoda būti tarp savęs vienos minties, sekant Jėzaus Kristaus pavyzdžiu, kad sutartinai, vienu balsu šlovintumėte Dievą, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą.

Mūsų lūpos atvirai jums prabilo, *melburniški*, mūsų širdis jums erdvi tapo. Tad atsimekite tuo pačiu, praplėskite savo širdis!

Jūs patys esate laiškas, įrašytas mūsų širdyse, visų žmonių suprantamas ir skaitomas. Jūs pasirodėte esą Kristaus laiškas, kuri mes, patarnaudami jums, surašėme ne rašalu, bet gyvojo Dievo Dvasia, ne akmens plokštėse, bet gyvų širdžių plokštėse.

Viešpatyje, jaunieji sesės ir broliai iš Lietuvos.

(Laiškas atsiųstas per kun. A. Šimkų).

Klausk kunigo Antano Saulaičio

Visų vaikų draugas kunigas Antanas Saulaitis iš užatlantės, kur prieš porą metų išvyko pas

emigravusius lietuvius, atsako į jūsų klausimus, kurie kyla mokantis tikėjimo tiesų, suvokiant pasaulį, kas yra Dievas, koks jis, kokia kalba kalbėjo Jėzus ir t.t. Klauskite ir jūs! Laiškų laukiame adresu: svetaine@bitute.lt (nurodykite: Klausimas kunigui).

Dievas moko, kad reikia mylėti visus žmones, bet jeigu vienas žmogus mane labai nervina, tai kaip aš jį galiu mylėti? - klausia Monika iš Klaipėdos

Maniau, kad tik mane kai kurie žmonės nervina. Pasirodo, kad ir tave, Monika. Gal aš ką nervinu, nežinau. Man atrodo, kad Jėzui vis turėjo užkliūti jo bičiulis Petras. O paskui Jėzus jo klausė, ar Jį myli. Petras triskart atsakė, kad myli. Galime nejausti meilės kaip šeimos nariams ar draugams. Tačiau stengiamės ir įkyrius, nuobodžius žmones gerbti ir vertinti. Atsimeiname, kad kiekvieną žmogų Dievas myli, net mane, kurio nosis kreiva.

Kodėl Dievas taip visus myli, bet žmonėms taip neatrodo? - klausia Petras, 12 m., iš Kaišiadorių

Labai geras, kasdienis klausimas, Petrai. Kas nors turi žmonėms pasakyti, kad Dievas juos myli. Lengviau tikėti, kai žmogus žmogų gerbia, brangina ir myli. Kartais žmonės netiki, kad Dievas maldų išklauso. Vienoje stovykloje mums reikėjo saulėtos dienos. O buvo sausra, ir visi aplinkiniai ūkininkai meldė lietaus. Spėk, ką? Mūsų maldų neišklausė. Kaip vaikas vis pasitikrina, ar mama ir tėtis jį saugo, taip ir suaugę žmonės vis tikrina, ar Dievas tikrai besąlygiškai myli. Jie išvis užmiršo, kad čia esame Dievo dėka. Dievas bando į kiekvieno žmogaus širdį prabilti.

ALB 31-mam Krašto Tarybos Suvažiavimui, Sydney 2008

INVOKACIJA

Viešpatie, žmonijos Kūrėjau ir Valdove, mes esame tautos dalelė, šio pasaulio akyse neužsitarnaujanti galūnų dėmesio, tačiau tikime, kad esame svarbūs Tau, kuris išpuoė šią žemę ne tik žmonių protų, širdžių, bet ir tautų įvairumu. Mes tikime, kad myli lietuvių tautą, nes ji be Tavo meilės negyvuotų, kaip be Tavo būtiesdvelkimo neatsiranda net ir tažiausias žemės vabalėlis.

Todėl šiandien susinkę viltinai keliamė į Tave akis prašome: laimink šią bendromenę, apšvieki mūsų praus, duoki jėgų, kad Tavo įkvėpimo vedami tiestume ateities kelią savo broliams ir sesėms, ir visi kartu žengtume, Tavosios meilės kupini.

Amen. Kun Algis Šimkus
2008 gruodžio 26d
Melbourne, Australija

Kodėl jūs tapote kunigu? - klausia Greta, 2008 m. rugsėjis

Nelengva atsakyti. Iš žmogaus pusės - maniau, kad geriausiai žmonėms galėsiu padėti būdamas jėzuitu (Jėzaus Draugijos vienuoliojus nariu) ir kunigu. Nuo pauglystės galvoju, kad daugumai žmonių reikia tik truputį pagalbos, kad gyventų išmintingai, ištvėrimingai ir meilingai. Kartais tik reikia padrašinti, išklausti, su kitais supažindinti, suburti, o žmonės, Dievo padedami, suranda savo gyvenimo kelią. Iš Dievo pusės žiūrėdamas, Greta, sakýčiau, kad Dievas giliai širdyje pašaukė į jėzuitu ir kunigystės kelią.

Kartais man labai liūdna ir norisi melstis vietoje, kurioje negaliu, tada meldžiuosi mintyse. Ar Dievas mane išklauso? - klausia Ugnė, 2008 m. rugsėjis

Pastebėjau, kad mobilusis telefonas ne visur veikia. Kartais reikia užlipti ant kalvos ar net į medį arba laukti, kol priartėsi prie kelio ar miesto. O Dievas visur žmogaus širdį ir sąžinę suranda. Gražu melstis bažnyčioje ar namie prie kryželio, prie kopytelės ar statulos. Daug žmonių turi mėgstamą vietą melstis - viename miškelyje buvau suradęs pušyno aikštelę su patogiu kelmu atsisėsti. Ten būdavo lengviausia nurimti. Ugnė, galima įvairiose vietose ir visokiausiais būdais melstis, Dievui dėkoti, Dievą garbinti ir prašyti.

(Bus daugiau)

ŠVENTĖS, ATMINTINOS DIENOS

Vasaris

1. JĖZAUS PAAUKOJIMAS (kūdikio aukojimas Dievui) ir Jo motinos MARIJOS ĮVESDINIMAS (palaiminimas bažnyčioje) (vasario 2 d.) - tai 40-toji diena po Kristaus gimimo.
2. ŠVENTASIS VALENTINAS (vasario 14 d.) - krikščionių vyskupas, III a. kankinys. Šiandien - Meilės diena, Valentino diena.
3. UŽGAVĖNĖS (kilnojama data; 2009 m. - vasario 24 d.) - tai mėsiėdo laikotarpio užbaiga, gavėnios išvakarės - linksma ir triukšminga šventė.
4. PELENŲ DIENA (2009 m. - vasario 25 d.) - tai pirmoji gavėnios diena, kurios data priklausė nuo kilnojamos Velykų šventės (ji švenčiama pirmą sekmadienį po pirmutinės mėnulio pilnaties po kovo 22 dienos).

LIETUVOS VALSTYBĖS ATKŪRIMO DIENA (vasario 16 d.) - 1918 m. šių dienų Lietuvos Taryba pastrašė ir paskelbė Lietuvos Nepriklausomybės aktą.

Pernai vaikus iš Lietuvos įsivaikino septynios užsienio lietuvių šeimos

Į Lietuvos Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybą prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos vis dažniau dėl įvaikinimo kreipiasi Lietuvos piliečių ar mišrios šeimos, gyvenančios JAV, Didžiojoje Britanijoje, Airijoje, Vokietijoje ir kitose šalyse.

Gyvenantiems užsienyje lietuviams ir lietuvių kilmės užsieniečiams įvaikinimo procesas yra gerokai trumpesnis nei kitiems užsieniečiams, nes jie turi pirmumo teisę tarp kitų valstybių piliečių. Paprastai užsieniečiai, pageidaujantys įvaikinti ikimokyklinio amžiaus vaiką, mažylio pasiūlymo laukia 3,5-4 metus, o Lietuvos piliečiai, nuolat gyvenantys užsienyje, ir lietuvių kilmės šeimos šio pasiūlymo gali

sulaukti per 1-1,5 metų. Tokiu būdu tėvų paliktiems vaikams sudaroma galimybė kuo greičiau patekti į jiems žinomą kalbinę aplinką, išsaugoti tautinį identitetą, kalbą ir kultūrą.

www.lietuviams.com

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 03-83618745

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Redaktorė Marija Augustine, email: mgestautas@hotmail.com

Dėl mažėjančių prenumeratorių skaičiaus ir nuolat didėjančių leidymo išlaidų, prenumeratos kaina metams pakelta \$5- Australijoje \$50, užjūryje \$A95.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratorės paskiria auką, ir kurie nepamiršta TA savo palikimuose. Tokios visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti.

Skelbimai už skilties vieną cm \$4.50. Užuojautes ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu "Tėviškės Aidai". (Please write cheques in name of "Teviskes Aidai") Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

Straipsnis atspindintis padėtį Lietuvoje - Pilvo riaušės

A+ A- Trys dienos po sausio 13. Prieš 17 metų tą dieną laidojom mūsų laisvės aukas. Prie Seimo - maištas dėl to, kad vakar buvo sočiau, negu šiandien. Kur Lietuva? Ji vėl ant bedugnės krašto. Tik tada mes ją traukėme nuo prarajos. Šiandien stumiam, nes ant jos pykstam. Kodėl? Todėl, kad nebemylim?

Vakar buvo gerai. Bankai skolino nepakeldami galvos pasižiūrėti į skolininką. Būstas kartoninėmis sienomis už astronominę kainą buvo įperkamas net vakarykščiui studentui. Mūrininkai, tinkuotojai, plytelių klojėjai „nuraudavo“ po 6000 ir daugiau per mėnesį arba triskart daugiau už kasdien operuojantį chirurgą. Prekybos centro anгарas paskelbiamas „polsio ir pramogų sostine“. Šveš, Lietuva, ir tuk, tuk, tuk. Auginkis lašinukas.

Net ir didžiausi korupciniai skandalai nenumušdavo vartotojiško ūpo. VP dešimtukas iš Kirkilo gavo dovanų energetikos monopolį? Lygiuokis į tuos vyrus, sūnau, ir turėsi! Turėsi „tačkę“, namą Laruose, sodybą su vaizdu į Trakų pilį ir su tvora, įmerkta į ežerą. Vazinėsi į Margaritos salą ilsėtis, ir t.t. Abonentas? „Respect! Emė iš „Rubikono“? Gerai įsitaisė, ne žiopyls. Ačiū jam, ir mandatas į Seimą vietoje Vyčio kryžiaus. Už ką? Už „gerus darbus“. Valdyk mus, idiotus...

Sakot, kad socdemai ištuštino valstybės iždą maudydami biudžeto piniguose savo „chebrą“? Na, žinoma, negerai, bet negi mes kokie nors kerštingi žmonės? Tegul ir jie dar pavald. Uspaskichas rinkimams leidžia „juodus“ milijonus? Eikit jūs, nieko nesuprantat. Čia pavyduolių provokacija. Išrinkom į Seimą ir jį.

Na, ir, žinoma, Valinską... Jis buvo visos tos apsirijimo šventės nepakeičiamas vedėjas. Bebalsės moteriškės narina žandikaulius, žiopčiodamos pagal fonogramą. Bet už tai koks biustas! Antanai, Zvonkės, Minedai. Linksminkite mus, panoptikumo eksponatai. Jūs padedate mums pasijusti reikšmingais, nes jeigu jūs galite būti „žvaigždės“, tai ir mes galime būti kieti vartotojai.

Ir staiga viskas baigiasi, lyg piktai pamotei išjungus televizorių. Viskas. Neuždirbti tūkstančiai ištirpo, mokesčių lengvatos atšauktos. Vartojimas apmokestintas visu baisiu 1 procentu. Minedai, Žvaguliai ir kiti „kūrėjai“ turės mokėti „Sodrai“, turės atskaičiuoti sveikatos apsaugai ir biudžetui. Bet baisiausia tai, kad jų paslaugų reikia vis rečiau. Pamiršusi gaminti realius dalykus, išpurenta importinių pinigų, spekuliacinė ekonomika emė stoti. „Babkių“ nebėra.

Revoliucijos teorijų autoriai yra daug parašę apie tai, kas vyksta iki ir po jų. Tačiau pati revoliucinė situacija yra didelė paslaptis. Apačios nebenori - vėrėnės, nebeolė? Ne. Didelis

Rūta Grinevičiūtė | Alfa.lt

augimo kreivė užlūžta. 1990 kovą tai buvo laisvės lūkesčiai. 2009-ųjų sausį į gatves išvedė pilvas.

Nepelnytų, lengvų pinigų (tų, kuriems uždirbti nereikia išsilavinimo, patyrimo, pastangų) išstamptas skrandis reikalauja dar, o jam išrašoma bado dieta. Ne iš piktos valios. Tiesiog nebėra perkamųjų. Viskas ne tiek pravalgyta-praėsta... Kai Lietuvoje valdžią laimėję socialdemokratai pradėjo tampyti tuos skrandžius neuždirbtais pinigais, tiems, kurie mėtė akmenis į Seimą per Sausio 13-tosios aukų laidotuvių metines, tebuvo 10. Dabar jie jau pilnamečiai ir gali reikalauti iš valdžios nekeisti dietos.

Galima, žinoma, dar pratęsti malonumą pasiskolinus pinigų iš tų, kurie jų prisitaupė ekonomikai augant. Estai tą ir siūlo Pabaltijo broliams, nes jie iš ekonomikos augimo prisitaupė juodai dienai. Tikriausiai perskaitė, lėtapėdžiai, apie tai, jog po pakilimų būna nuokalnės ir kad ekonominiai „burbulai“ neišvengiamai sprogsta. Deja, Lietuva, aštuonerius metus leidusi save valdyti ekskomunistams, į krizę atėjo ne tik tuščiomis kišenėmis, bet ir su šimtamilijoninėmis skolomis. Ministerijų biudžetai išdalinti iki metų vidurio, o Reinoldijus Šarkinas tik mykia, kai jo kas nors paklausia apie tai, ar jis gerai dirbo savo darbą.

Tik argi tai rūpi tiems, kurie staiga pajuto jau pamirštą maudimą po duobute? Jie nori grįžti į vakar dieną, kai buvo galima turėti rimtai nepasistengus, kai buvo nebaisu išmesti į šiukšlinę sužiedėjusios duonos riekę, nes juk galima nusipirkti šviežios duonos. Be to, vakar dar buvo galima atsainiai žiūrėti į biudžeto vagis, gal tik pavydint jiems geresnio priėjimo prie bendro labo, sėkmės.

Šiandien jau kita diena, pagirios. Todėl norisi paleisti akmenį į tuos, kurie pirmi pamatė, jog valstybė tuoj bankrutuos. Kurie atėmė gyvenimo džiaugsmą. Atėmė perspektyvos jausmą ir atsuko nugarą. Kaip taikinį. Nesišnekėjo, neguodė, nenuvalė nosies iš paauglystės neiškopiančiam piliečiui. Tiesiog atsuko nugarą, per petį mestelėję, kad pinigų nebėra. Netaktas, žinoma. Reikėjo kalbėtis, reikėjo guosti, reikėjo pririšti prie gėdos stulpo Lukiškių aikštėje visus tuos, kurie išvogė, iššvaistė bendrą gerą, kad į juos, o ne į geruosius gelbėtojus lėktų supuvę kiaušiniai ir pomidorai. Tik kad bėda - tie vams yra

SUNKMEČIO SĄLYGOMIS PASIGENDAMA SOLIDARUMO IR ATSAKOMYBĖS

Edmundas
Simanaitis

**Lyderiai turėtų dalykiškai
tartis su Vyriausybe**

Kai kritika virsta savipeika
Riaušių seka reljefiškai paryškino keletą anaipol ne naujų tiesų. Pirmiausia kelė nuostabą per Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos programas transliuojami pakartotiniai raginimai ir kvietimai piliečiams rinktis prie Seimo į protesto mitingą prieš neseniai išrinktą Seimą ir Vyriausybę, besimančią pirmųjų darbų. Jokio demokratijos sąlygomis įprastinio šimto dienų Vyriausybės įšivažiavimui į vėžes? „Kodėl nacionalinė žiniasklaida visais kanalais puola teisėtai išrinktą valdžią?“ - į šį ginkluoto pasipriešinimo dalyvio klausimą tąkart vienareikšmiškai neatsakiau ne todėl, kad nežinočiau, kam Lietuvoje ir „artimajame užsienyje“ labai rūpi, kad Lietuvoje sumaišties būtų daug ir jos nemažėtų.

**Ba•nyčia buvo ir liko moralinė
atrama**

Nemažiau nustebino ir Katalikų Bažnyčios hierarchų ramus, nuosaikus paaiškinimas tikintiesiems ir atsakomybės jausmo neparadusiems piliečiams, kad sunkmečiu, kai pasaulyje ir, žinoma, Lietuvoje, padaugėjęs finansinių, socialinių, ekonominių problemų neaiškių jėgų organizuojami sambūriai gali sukelti neprognozuojamų neigiamų pasekmių. Juose nereikėtų dalyvauti.

Savaime peršasi palyginimas - juk per pusę amžiaus trukusią sovietinę okupaciją Bažnyčios įžvalgumas ir rūpinimasis tikinčiųjų visuomenės dora, rimtimi ir žmogaus teisėmis buvo tvirta moralinė parama Tautai, kuri ir šiandien labai reikšminga ir reikalinga. Deja, tomis dienomis kitų visuomeninių organizacijų balsų nepasigirdo. Gaila...

**Policija savo pareigą atliko,
o VSD?**

Lygiai prieš dvidešimt metų prie Parlamento rūmų jedinstveninkai ir antivalstybinės propagandos suklaidinti žmonės taip pat daugė langus, lygiai taip pat veržėsi į rūmus. Tik dabar nebuvo rusakalbio „komiteta nacionalnogo spasenija“ (*nacionalinio gelbėjimo komiteto, rus.*) Matyt, riaušinininkai veikė jedinstvos metodais, vadovaujami bei pakurstomi profesionalių smogikų ar provokatorių.

Atrodo, kad suplanuotame neramumų scenarijuje buvo numatyta provokacijos ir riaušės rengti visoje Lietuvoje, ne tik Šiauliuose, Klaipėdoje... Tokiu atveju, mūsų VSD turėtų gebėti užbėgti įvykiams už akių. Tyrimo rezultatai turėtų parodyti visuomenei, kad ši tarnyba nesnaudė

Taip pat išryškėjo profsąjungų lyderių nenuovokumas, o gal daro įtaką ir kitos specifinės aplinkybės? Mat, sunkmetis ištko daugelį pasaulio valstybių. Lietuvos Respublikos Seimui ir Vyriausybei tik pradėjus taisyti paveldėtus, gerokai pašlijusius finansinius ir socialinius reikalus, profsąjungų vadovai, užuot dalykiškai aptarinėję padėtį su valdžios institucijomis, organizuoja triukšmingus pasireikavimus, o šie pavirsta chuliganų siaukėjimu, kuris nedaro garbės nei organizatoriams, nei dar nesusiutėjusiems jaunuoliams, niokojantiems visuomenės turta.

Nejaugi buvo prisimintas sovietmečio lozungas „profsąjungos-komunizmo mokykla“? Bet komunizmas, kaip ir nacionalizmas, kaip gėdingai bankrutavo praėjusių šimtmetį. Tiesą pasakius, regione imperinio totalitarizmo kėslai ir agresyvos užmačios Rytuose nepasikeitė nei carui, nei gensekui, nei prezidentui valdant.

Riaušės ir politizuotas chuliganizmas iš dalies parodė ir Penktosios kolonos atnaujintą sudėtį. Kita vertus, tariamai „depolitizavus“ mokyklą, tautinio - pilietinio ugdymo reikalai buvo nustumti į kažkelintą eilę. Pasekmės akivaizdžios.

**Piliečių teisė gauti objektyvios
informaciją pažeidžiama**

Tačiau bene svarbiausias šalies vidaus politikos trūkumas yra kito plano. Sąjūdis savo metu negebėjo išlaikyti savo oritoje bent vieno dienraščio. Praktiškai visa žiniasklaida atsidūrė buvusios komsosietinės nomenklatūros bei oligarchų rankose. Pastarojo meto įvykių kronika - totalinis peikimas ir kritika demokratiškai išrinkto Seimo ir A.Kubiliaus Vyriausybės, patvirtina mažiausiai dvi tiesas.

Pirma, pralaimėjusieji rinkimus tokiu būdu išreiškia savo nepasitenkinimą, būdingą „amžiniems“ buvėjams valdžioje. Antra, dabartinė Vyriausybė, nesant dienraščio, objektyviai pateikiančio valstybinį požiūrį ir ryžtingai ginančių viešąjį interesą, neturi galimybes argumentuotai, nuosekliai ir nuolatos nušviesti rengiamų ir numatomų vykdyti reformų turinį, tikslus, laukiamus rezultatus.

Tokios informacijos labiausiai trūksta visuomenei. Šį trūkumą kompensuoti bus tikrai nelengva. Puolančiosios žiniasklaidos šeimnininkai stengsis, kad sunkumų nemažėtų. Premjero padėtis nėra lengva. Jo gebėjimai įveikti sunkumus ne kartą buvo praktiškai įrodyti, tačiau jam

APJUOSKIME PASAULĮ LIETUVOS VARDU

E. Varnienė

Nuotraukos - Andriaus Dundos

Su tokiu tikslu 2008 m. spalio 5 d. startavo "Tūkstantmečio Odisėja" Lietuvos buruotojai, susiorganizavę ir pasiryžę atlikti šią reikšmingą misiją - tapti Lietuvos kviesliais visiems pasaulio lietuviams atšvęsti Lietuvos vardo tūkstantmetį vienu metu. Pagal maršrutą, tai turės tęstis 9 mėnesius, aplankydami 24-rias pasaulio lietuvių bendruomenes - penkiuose žemynuose.

Ir mes, Adelaidėje, su nekantrumu laukėme šio atsilankymo, kuris, pagal maršrutą, turėjo įvykti gruodžio 19 d. Deja, tą dieną sulaukėme tik buruotojų pakaitą, kurie lėktuvu laimingai atskrido į Adelaidę su kapitonu Nagliu Nasvyčiu priekyje. Visi šviečiančiais veidais, gražiai nauagę šaunūs vyrai, tad ir glėbesčiavom ir glaudėm visus, kiek tik išmanėm. Tuoj sužinojom, jog jachta turėjo "blogus vėjus", tad mums teko laukti... laukti... Nenusiminėm, mūsų veikloji valdybos parengimų narė Regina suruošė puikias vaises svečiams su vyne marinuotais kengūrų, emų ir avienos kepsniais, kuriais su gražiausiais pagyrais vaišinosi mūsų svečiai. O kalbom ir galo nebuvo - visi buvo linksmi nusiteikę ir labai malonūs. Visi buvo pakviesti atvykti sekmadienį į Mišias, o po mišių į Lietuvų Namus pietums. Apžiūrėję mūsų Lietuvių Parapijos Namus, koplyčią ir Lietuvų Namus Eastry St., nustebo, kaip mes įstengiam išlaikyti tokius didelius dvejus namus.

Sekmadienį, gruodžio 21 d. "Kalėdų eglutė" vaikams, kurią organizavo Savaitgalio Mokyklos vedėja Rūta Sankauskienė su Apylinkės valdybos pagalba. Mažieji šoko tautinius šokius su vyresnio amžiaus partneriais ir jų džiaugsmu žibančius

Savaitgalio Mokyklos vaikučiai su savo mokytoju Andriu Laurinavičiu.

akutės žavėjo publiką. Svečiai daug plojo ir dėkojo, o žiūrovai kantavo "Vienas žodis - Lietuva".

Kadangi "Ambersail" sutiko daug priešpriešinio vėjo, jos laukti reikėjo visą savaitę. Mūsų svečiams teko geros progos pamatyti daugiau australiškos gamtos, pabendrauti su kengūromis ir koalomis, na ir aplankyti mūsų žymiausias vynines.

Kasdien sekėm jachtos grumtynes su bangomis spėliodami, kada mes ją pamatysim Adelaidėje, šiandien, ryt, o gal ir poryt...tikrą laiką sužinojom Kūčių naktį ir tik Kalėdų rytą galėjom visiems pranešti, kad jachta atplauks Kalėdų naktį, tada vyks ir buruotojų pasikeitimas, o Kalėdų antrą dieną 11 val. iš ryto visi rinksimės į uostą jų pasitikti.

Džiaugsmas neapsakomas! Į uostą susirinko virš šimto tautiečių su neapsakomai pakilia nuotaika ir kada visi galingai sugiedojo "Valio, valio, valio!", burininkai išskleidė prezidento vėliavą, ne vienam ir ašara nubyrėjo ant besišypsiančio veido. Išlipusius iš

Pasikeičiama dovanomis - E. Varnienė ir Tauras Rymonis.

Kalba išvykstantis kapitonas Naglis Nasvytis.

jachtos atkeliavusius buruotojus ALB Adelaidės apylinkės valdybos pirmininkė Elena Varnienė pasveikino ir tuoj įvyko dovanų pasikeitimas. Kapitonas Tauras Rymonis įteikė adelaidiškiems tūkstantmečio odisėjos medalius ir identifikacijos įrašą - lentelę su kapitono Rymonio parašu. Nuo Adelaidės lietuvių E. Varnienė įteikė autentišką "didgeridoo" (red. aborigenu instrumentas) ir "koalą". Ten pat, uosto sodelyje, visi atvykę adelaidiški ir svečiai vaišinosi kalbėjo ir... atsisveikino

su savaitės laiku pamiltais buruotojais. Ašarodami dainavo "Sudie, sudie", o tolstant jachtai, - "Pučia vėjas, neša laivą"... Mojuodami su padovanotomis australiškomis kepuraitėmis, jachta tolinosi, iš naujo mums įdiegusi gyvavimo daigą - stiprį, augantį, bujojantį ir kviečiantį visus lietuvius burtis, didžiūotis savo kraštu ir garbingai atšvęsti mūsų tautos gyvavimo tūkstantmetį. Ačiū "Ambersail" už vizitą ir šukį -

"Vienas vardas - Lietuva".

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DIENOS

miestiečius žiūrима įtariai...

Matėsi, kad atlikėjai kiekvienas įsijautė į savo vaidmenį, jautėsi laisvumas gerai aiškiai išmoktas tekstas. Svarbiausia, kad žiūrovai suprato kas vyksta scenoje. Šaunuoliai! Vaidmenis atliko: Mantas Kalėda, Jonathon Lee, Mike Kains, Nerija Rupšytė, Elvis Jaraminas, Ieva Petraitytė, Emilija Rupšytė, Natalia Lee. Jūs galite šį veikalą parodyti ir kitoms bendruomenėms. Nesustokit pakely. Tik nuo jaunimo priklauso Bendruomenės ateitis...

Po trumpos pertraukėlės, į sceną išėjo jauna pianistė Miranda Tigani. Ji pati jau bando kurti muziką. Šitame koncerte išgirdome ir jos sukurta kūrinėlių "Rudens ilgesys". Ji paskambino ir Čaikovskio šoki [of the Sugarplum Fairy]. Į sceną buvo pakviesta vienuolikos metų Clare Protas (Sydney). Ji nors matėsi, kad

Dalis talentingo jaunimo. Dešinėje vedėja K. Rupšienė. B. Prašmutaitės nuotrauka

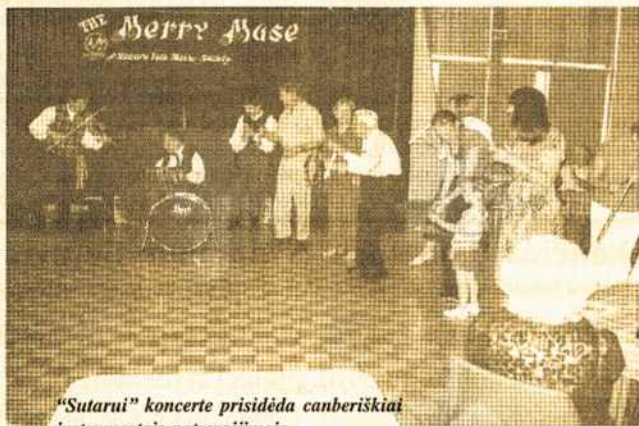
jaudinas, bet po trumpo laiko atsipalaidavo ir meniškai su judesiais padainavo. Gražus šeimos duetas atėjo į sceną, tai Jazmina ir jos tėvelis Darius Gakas, kuris skambino gitara. Kaip gražu, kai tėvai pasirodo kartu su savo

atžalomis. Pasigedau iš Geelongo muzikalios ir gausios Davalgos šeimos. Šiuo Gako duetu buvo užbaigtas Jaunimo talentų vakaras. Dar ilgai dalijomės koncerto nuotaika. Koks talentingas mūsų jaunimas! M. Augustinienė

Šį vakarą pradėjo jauniausias šios dalies dalyvės melburniškė Judrina Kymantaitė ir geelongiškė Miranda Tigani, šoki "MARSAS". Darius Prackūnas (Melbournas) pianinu puikiai atliko tris kūrinius. Jazmina Gakas (Sydney) padainavo "BLEEDING LOVE". Jų atlikimą palydėjo gausūs plojimai.

Sydney jaunimas pasiruošė šiam vakarui Augustino Griciaus "PONAITIS". Veiksmas vyksta: suaugę kaimo vaikai palieka tėvus ir išvyksta į išsvajotą miestą. Ne visi siekia mokslo ar dairo, gerai apmokamo darbo. Vaikinus patraukia merginos ir dykinėjimas. Juk mieste tiek daug malonumų! Jeigu nepritekliai visai prispaudžia - galima grįžti pas tėvelius, trumpam paviešėti. Tačiau jau ir kaime į sugrįžusius

"Sutaro" muzikantai Canberroje

"Sutarui" koncerte prisidėda canberiškieji instrumentais, patrepšėjimais...

Liudas Budzinauskas

Canberros Bendruomenės valdyba savo veiklos metus pradėjo "Sutaro" koncertu iš Lietuvos, kuris įvyko sausio 4 d., 2 val. p.p. Lenkų klube O'Connor. Į koncertą atsilankė apie 60 tautiečių, jų tarpe XXV ALD Sydney ruošos komiteto pirmininkas Arvydas Rupšys ir iš Geelong Liudas Bungarda. Canberros bendruomenės pirmininkas Jonas Mockūnas pasveikinęs susirinkusius pristatė A. Rupšį, grupės "Sutaras" gastrolių vadovą ir jam padėkojo už muzikantų atvežimą į Canberrą.

Šiltai buvo pasveikinti folklorinės instrumentinės grupės vadovas Antanas Fokas, smuikininkas Eimantas Gurskas ir klametistas Saulius Balsys.

Iš pirmųjų vadovo A. Foko žodžių buvo galima suprasti, kad jis puoselėja humoro jausmą ir pasveikino canberiškius šiais žodžiais: "Labai gražūs ponai ir gražios ponios, galbūt yra vienas iš septynių pasaulio stebuklų, po keturių metų, vėl matyti jus tuos pačius žmones toje pačioje salėje. Koncertą pradėsime, jei jūs atliksite kokį nors darbėlį, ar norite sunkų ar lengvą? - Pasigirdo balsai - lengvą. - Jūs turite kojomis pasiekti lubas. Po trumpos tylos iš kampo pasigirdo balsas - parodyk, kaip. A. Fokas paėmęs kėdę jos kojomis palietė lubas.

- Antras klausimas - jūs vyrai pasakykite, kada žąsinas stovi ant vienos kojos? Girdėjosi įvairių spėliojimų. Vadovas Antanas sakė, kad žąsinas stovi ant vienos kojos kada pakelia kitą. O jūs moterys pasakykite, kada vyras stovi ant vienos kojos? Negirdėdamas iš moterų atsakymo, jis už jas atsakė, - kada maunasi kelnes. Toliau jis tęsė, kad kiekvienoje kalboje yra pamėgdžiojami gyvulių, paukščių balsai ir žemaičiai tokia talentinga tauta sugalvojo, pamėgdžiojimą dainoje.

Koncertą pradėjo daina - "Mes geri žemaičiai". Antanas prašė pamėgdžioti avį - me me me, vištą - kva kva kva, šunį - au au au ir kiekvieną pamėgdžiojimą užbaigė "kaip gražu"...atrodė, kad buvome

žemaičio ūkininko sodyboje... Toliau dainavo "Dzinguliukai" ir kvietė metaliniais barškalais papildyti orkestrą - girdėjosi mašinos raktai, šaukšteliai, stiklinės ir tikrai dzinguliukai triukšmingai skambėjo, ne vienam sukeldami skanaus juoko.

"Sutaro" vyrai balsingi, ne tik groja ir valdo po kelis instrumentus, bet taip pat gražiai dainuoja liaudies dainas. Vadovas Antanas ne tik puikiai groja armonika ir būgnu, bet moka įtraukti žiūrovus bendrauti į jų atliekamas dainas ar šokių, todėl koncertas būna įvairus ir nenuobodus. Muzika linksma, smagi, skamba darniai, atliekant įvairiais instrumentais - rageliais, skudučiais, lamzdeliais ir įvairiais barškalais. Klausėmės daug įvairių melodingų liaudies dainų apie alų, meilę, sūrį, ašotėlį, ubagus, gražių tradicinių polkų, valsų. Grojant valsą "Aš tą noriu" canberiškieji Tadas su Roma grakščiai sukosi.

- Ar žinote kas yra sutartinė? - klausė Antanas. "Sutartinė yra daugiabalsė daina, bet pagal mokslininkus sutartinė - tai vienas dainuoja, kitas trukdo. Kartu su jumis, pasidalinę į dvi grupes sudainuosim sutartinę - "Tumba umbrasa" - sakė jis. Vieni dainavo "tumba umbrasa", o kiti "oi-lylia, oi-lylia" ir daina skambėjo melodingai, bet negirdėjau posmelio apie negrus, kurį dainuodavo a.a. Faustas Gružas.

Po sutartinės vadovas sakė, kad viena iš senų, gražiausių liaudies dainų yra "Šiaudų batai, šakalėlių padai", kuri man priminė pradžios mokyklos laikus, mus mokino šokti ir dainuoti, bet tada man "kojelės neskaudėjo". Muzikantai kvietė žiūrovus į salės vidurį pamiklinti kojas. Ne mažas skaičius porų prie linksmos muzikos su dainas ir šypsena smagiai trypė į taktą. Į sceną atėjo berniukai dėkoja mergaitėms, o mergaitės pabučiuoja muzikantus, girdėjosi Antano

balsas. Girdėjau, kad melburniškieji į sceną buvo pakviesti "virti cepelinų..." Sekė daina apie romansą. Antanas užklausė - Kas yra romansas? Jis atsakė, kad romansas yra meilės daina, kada žmona išėina pas kaimyną.

Pabaigai vadovas kvietė - "Uzdainuokim atsistoje... atsisėde... atsigule... apsikabinę..."

Visi apsikabinę dėkojome už puikų koncertą. Canberros bendruomenės pirmininkas J. Mockūnas visų vardu dėkojo "Sutaro" muzikantams. Tikimasi vėl ateityje pasimatyti ir klausytis jų mums brangios ir malonios muzikos. Sigita Gailiūnaitė nuo Bendruomenės įteikė "Sutarui" dovanėles. Prie užkandžių ir kavos puodelio dar keletą valandų dalinomės įspūdžiais.

"Sutaras" XXV ALD Sydney atidarymo iškilmėse, B. Prašmutaitės nuotrauka

Canberiškę Marija Borumienė džiaugėsi koncertu.

2009 metų lietuviškų renginių Melbourne KALENDORIUS

Vasaris

15 Lietuvos Nepriklausomybės Paskelbimo minėjimas (ruošia Apylinkės Valdyba, teatro salėje)

Kovas

1 Kaziuko mugė (jubilejinėje salėje)

15 Tomo Vaisietos koncertas, „sikalbėjimas su Lietuva“

(ruošia Krašto Valdyba, teato salėje)

22 Katalikių Moterų Draugijos ietinis susirinkimas (jubilejinėje salėje)

21-22 Etninė Skautų stovykla (Colac)

Balandis

5 Atsisveikinimas su Tomu Vaieta (jubilejinėje salėje)

19 Socialinės Globos Moterų Daugijos metinis susirinkimas (jubilejinėje salėje)

Gegužis

10 Motinos Dienos minėjimas (ruošia Parapijos Mokykla ir Darželis) (jubilejinėje salėje)

17 Katalikių Moterų Draugijos popietė (jubilejinėje salėje)

Birželis

14 Gedulo ir Vilties Dienos miėjimas (ruošia Apylinkės Valdyba, teatro salėje)

26-27 Skautų nakvynė Klube (Melbourne)

Liepa

5 Valstybės Dienos minėjimas (ruošia Apylinkės Valdyba, teatro salėje)

Rugpjūtis

2 Bendruomenės metinis susirinkimas

16 Katalikių Moterų Draugijos metinė šventė (jubilejinėje salėje)

30 Socialinės Globos Moterų Draugijos popietė (jubilejinėje salėje)

Rugsėjis

13 Melbourne Lietuvių Klubo metinis susirinkimas (jubilejinėje salėje)

20 Australijos Lietuvių Fondo metinis susirinkimas (jubilejinėje salėje)

Spalis

18 Katalikių Moterų Draugijos popietė (jubilejinėje salėje)

31 Talkos metinis susirinkimas (Klubo salėje)

Lapkritis

8 Partizanų Atminimo Paminėjimas (ruošia Entuziastės, klube)

22 "Dainos Sambūrio" metinis koncertas

29 Mokslo metų užbaigimas

Gruodis

5 Skautų iškyla

13 Prieš Kalėdinis Turgelis (ruošia Entuziastės, klube)

Sausis 2010

2-8 "Džiugo" tunto stovykla

Vieno skaitytojo pasiūlyta - tai mintis kurią turėtų gyventi visi lietuviai, ar esantys užsienyje ar dabar vargantys Lietuvoje...

K. Saja: Jei būtum Dievas, tai jau imtum ryškę

Hurgada, sausio 26 d.
Beveik visą sausį Egipte praleisiantis rašytojas, Kovo 11-osios akto signataras Kazys Saja su žmona Gražina Eltos korespondentei prisipažino mintimis gyvenęs Lietuvoje ir labai apgailestaujęs, kad nebuvo gimtinėje atmintiną sausio 13-ąją. Į jokias ekskursijas pora nevažiuoja, tačiau poilsį lietuvių turistų pamėgtoje Hurgadoje derina su darbu - garbus rašytojas rašo knyga ir redaguoja žmonos išverstus vieno užsienio autoriaus knygos tekstus.

Su nerimu rašytojas gaudė šykštokus užsienio televizijų žinių tarnybų pranešimus apie tai, kaip sausio 16-ąją Vilniuje profsąjungų organizuotas mitingas baigėsi riaušėmis.

- Niekio naujo nepasakysiu vardindamas Lietuvos bėdas, - komentodamas tuos pranešimus, aiškino Eltos korespondentei K. Saja. - Dingo Lietuvoje patriotizmas, noras aukotis.

Ar ramindami save arba artimą žmogų mes kada pasakome: mielas, pasidairyk, toks yra pasaulis? Parodyk valstybę, kur visi yra padorūs, gražiai tvarkosi. Va, demonstracijos Islandijoje. O juk ji buvo gero gyvenimo pavyzdys. Kas dabar sugebės gaivinti mūsų optimizmą per mūsų pesimizmą?

- Iš tikrųjų - klausimų daugiau nei atsakymų, tai ką dabar turėtume daryti?

- Pirmiausia turime įsisąmoninti: mes tokie - ne vieni pasaulyje, todėl nenickinkime savęs ir bendrai ieškokime išeities. Lietuviai - besiskundžianti tauta. Bet reikia atminti: pažanga prasideda ten, kur žmonės pradeda niurnėti, tad šia prasme mūsų dabartinis nepasitenkinimas turi ir pozityvią prasmę. Kadangi mes matome: galėtų būti ir geriau. Jei atvirai, tai taip sakydama aš ir save guodžiu. Bet būtų nuodėmė žmogui pulti į nevilį.

Žinoma, aš piktinuosiu, kad išsiskyrė baisi praraja tarp daug turinčiųjų ir nieko neturinčiųjų. Kai ateina rinkimai, galvoju: gal tauta susiprotės ir nerinks machinatorių. Vis dėlto dar yra partijų, keliančių pasitikėjimą. Aš tiesiai nesakau: balsuok už konservatorius ar Liberalų sąjūdį, bet sakau: man tos partijos simpatiškos ir doros. Deja, tauta nenori nors truputiuką pamąstyti ir būti atsakinga.

- Vadinasi, vald*ios problema - tai jau tautos problema?

- Tautos problema. Beje, iš visų problemų - skausmingiausia. Dar galiu paminėti prie to ir pilietiško stoka. Išsirenka žmonės valdžią, po to pamato, kad įklimpo į, atsiprašant, nemalonų daiktą, bet neieško žolės, kur kojas nusišluostyti: maištauja, langus daužo. Nėra gerai, kai tauta atrodo aukščiau visos kritikos.

Prisimenu, 1982 metais, kai sovietai uždarė iš karto tris mano spektaklius trijų miestų teatruose, prasidėjo mano aukso amžius. Tada su aktoriumi ir režisieriumi Česlovu Stoniu važiuavom per Lietuvą, kūrėm ir skaitėm dar nepublikuotus, necenzūruotus kūrinus.

Buvo tarp jų ir "Sava karalystė", pasakojanti apie tai, kaip būs lietuvių, matydami, kokią Lietuvą suniekšėjęsi ir parsidavusi,

kuriai valdyti išrinko vieną pareigūną. Jis buvo kartu ir karalius, ir juokdarys. Prabėgus dabar tiek metų atrodė, kad laisvoje Lietuvoje ta tema nebus aktuali. Nė velnio. Deja, ši autoironija gimusi iš skausmo.

- Tai kiekgi dar Lietuva "klajos po smėlynus" ieškodama "savosios karalystės"?

- Klajosim tol, kol gyvensim. Kitas dalykas: ar klajodami garbinsime aukso versį, ar pasirinkime kitas vertybes.

Jei žmogus turi tikslą, ir prasčiau gyvendamas gali būti laimingas. Toks, kokie laimingi buvome tada, kai atkūrėme laisvą Lietuvą.

Dabar, kai *velgiu į tuos laikus, visų pirma prisimenu labai keistą ir įdomią būseną, kai atrodė nebaisu numirti už Lietuvą, tarsi žmogui būtų duotas šansas prasmingai baigti gyvenimą.

Sausio 13-ąją, kai prieš žmones ėjo tankai, buvo jų bijančiųjų. Bet dauguma tankų nebijojo.

Kai lyginu Vasario 16-ąją su Kovo 11-ąją, pats sau ir kitiems sakau: iš tikrųjų 1990 metais signatarų buvo ne ką daugiau nei 1918 metais. Ką vadinčiau tikraisiais signatarais? Pirmiausia tuos, kurie mūsų nelaisvės metais žuvo, kurie buvo sąmoningi patriotai.

Jei kalbėsime apie tuos, kurie buvo naujos atkurtos Lietuvos architektai, tokių priskaičiuočiau gal 30-40, bet ne daugiau kaip šimtą. Manau, dalis žmonių tikrai nepritarėm okupacinei santvarkai ir pasvajodavom, kaip mes "išeisim iš Egipto nelaisvės". Bet labiau valstybiškai mąstė nedaugelis, pradėdant Landsbergiu (Vytautu Landsbergiu), Ozolu (Romualdu Ozolu), Stankevičiumi (Česlovu Stankevičiumi) ar Motieka (Kazimieru Motieka. - ELTA). Aš nežinau, ar priskirčiau save prie jų, tu, kurie tada mąstė giliau. Jų nebuvo daug. Tai nėra ko stebėtis, kad Lietuvoje daugelis iš tų signatarų ėmė elgtis ne kaip patriotai, o kaip savanaudiški, gobšūs ir godūs žmonės.

Net ir per tas pavojingas sausio 13-osios akimirkas buvo žmonių, nelabai siekiančių atkurti valstybę. Aš vis dėlto turiu pripažinti: tuo metu nebijoju numirti už Lietuvą.

Tada istorija beldėsi į mūsų širdis. Manėm, kad laikinai mus gal ir sutriuškins, bet tauta jau pažadinta ir ji atkurs valstybę.

- Tai kas po to buvo ne taip, kad šiandien Lietuva turi daugybę savo valstybe nusivylusių piliečių, priskaičiuojant ir tuos, kurie jau nebegyvena Lietuvoje?

- Kai su Č. Stoniu važinėjom po Lietuvą, matėm ją visokią: ir geriančią, ir vagiančią, bet ji nei sulenkėjo, nei surusėjo, nors toks pavojus buvo. O dabar mums gresia moralinis nuopuolis.

Negatyviausia yra tai, kad pasaulis mina ant to paties grėblio, nepasimokęs iš bolševikų, kuriems buvo lengva sukirsiinti kapitalizmo engiamus žmones. Taip egoistiškai, bjauriai elgiasi pasaulis, nepaisydamas moralės normų, kad jei būtum Dievas, tai jau imtum ryškę.

MELBOURNO PENSININKAMS

Pirmasis 2009 metais Melbourne Pascininkų Susirinkimas - pietūs bus vasario mėn. 10 d., antradienį, 12 val., Lietuvių Namuose. Kviečiame dalyvauti.

Tuomet bus galima užsirašyti į planuojamą kovo mėn. 10 d. ekskursiją autobusu. Ten išvykus restorane bus ir pietūs. Užsirašant visi įmoka po \$10.

Išvykstame 9 val. ryto nuo Lietuvių Namų.

Pascininkų Valdyba

Sekančios pamaldos Sydnėjaus lietuviams

bus įprastu laiku sekmadienį vasario 15 d., 11.30 val. St. Joachims bažnyčioje Lidcombe.

Maloniai prašome atsilankyti, informuoti savo šeimos narius ir pažįstamiems.

Rekolekcijos Sydnėjaus Lietuviams

Atvyksta kun. dr. Alfonsas Savickas iš Perth. Rekolekcijų pradžia 28 d. vasario St. Joachims bažnyčioje Lidcombe. Uždarymas su pamaldomis sekmadienį kovo 1 d.

Svarbu. Po pamaldų, pietus su svečiu kunigu A. Savicku.

Reikia užsiregistruoti pas Danutę Ankienę tel. 9871 2524 ir susimokėti \$25.

Praneša Parapijos Taryba

Rekolekcijos Melbourne vyks Lietuvių Namuose, šeštadienį, vasario 28 d. su kun. J. Petraičiu iš Adelaidės.

Rekolekcijos Adelaidėje vyks šeštadienį, kovo 7 d. su kun. A. Šimku iš Melbourne. Norint daugiau informacijos, prašome kreipti pas kunigus.

Liūdesio valandoje nuoširdžiai ir giliai užjaučiame visą

a. † a. Halinos Statkuvienės šeimą.

Tegul ilsisi ramybėje Aukščiausiojo globoje ir šv. Mergelės Marijos užtarime.

Adelaidės Lietuvių Katalikių Moterų Draugija

A. † A. Aleksandrai VOLKIENEI mirus, nuoširdžiai užjaučiu pusbrolių Raimondą Volką ir jo šeimą mirus brangiai Mamai. Telydi Jus paguoda ir dvasios stiprybė.

Alvydė Naujokaitė

A. † A. Aleksandrai Volkienei mirus, gilaus liūdesio valandoje nuoširdžiai užjaučiame jos sūnų Raimondą, jo šeimą, gimines ir artimuosius ir kartu liūdime.

Tamara, Vytautas, Mėta, Alma, Zigmas ir Stasys

Padėka

Adelaidės Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos Valdyba a.† a. Halinos Statkuvienės atminčiai aukojo \$100 "Tėviškės Aidams".

ALKF valdyba ir "Tėviškės Aidų" administracija nuoširdžiai dėkoja už auką.

RETA PROGA. Iš Tasmanijos atsiųsta paskutinė laida "Lithuanian Papers" 2008 metais. Ją leidžia vadovaujant dr. Algimantui Taškūnui OAM, "Lithuanian Studies Society at the University of Tasmania". Man suteikta garbė platinti šį leidinį anglų kalboje. Dėl knygų galite kreiptis į mane. Kaina \$7 arba užsisakyti trims metams už \$10. Knygutę turėtų rasti vietos ir dėmesio kiekvienoje lietuvių šeimoje, ypatingai mišriose šeimose. Lauksiu jūsų skambučio tel. 02-9727-3131, e-paštas: kramilius@optusnet.com.au

Antanas Kramilius

Important Notice regarding Sunday Mass times at St. Mary's Star of the Sea, West Melbourne. Due to weddings booked early on for 2009 Sunday Lithuanian Mass will be celebrated at 11 am on the following dates: March 8, March 29, June 9, October 11 and November 1.

Parish Newsletter - St. Mary's Star of the Sea - West Melbourne

Atsisveikinimas su a.† a. Halina Jūrevičiūtė - Statkuvienė

Su liūdesiu ir skausmu širdyje tariame nuoširdžiausius atsisveikinimo žodžius mūsų bendruomenės veikėjai ir ilgametėi Melbourno Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos pirmininkei Halinai.

Halina Jūrevičiūtė-Statkuvienė gimė 1921 metais balandžio 21 d. Vikšniuose. Baigusi Vikšnių gimnaziją išvyko studijas tęsti Vilniaus Akušerių Mokykloje. Jos pasirinktoji akušerės ir gailėstingosios sesers profesija mums rodo kad jau nuo pat jaunystės dienų Halinos meilė ir noras padėti artimui stipriai liepsnojo jos širdyje.

1942-aisiais metais užbaigusi studijas, Halina sugrįžo į Žemaitiją ir pradėjo dirbti Mažeikių Apskritis Ligoninėje, kur ji susipažino su savo busimuoju vyru Stasiu Statku. Deja, neilgai jiems teko ligoninėje bendradarbiauti, nes karo audrų sukūryje 1944-aisiais metais abu turėjo apeisti brangiąją Tėvynę ir išvykti į Vokietiją. Toli nuo savo mylimų šeimų ir artimųjų Schneidemuho miestelyje jie susituokė, abu dirbo geležinkelių stovykloje, vėliau persikėlė į Hanau D.P. stovyklą. Dirbo stovyklos ligoninėje. Augino dukrą Dalią ir sūnų Gediminą.

1950-aisiais metais su emigrantų banga Statkų šeima pasiekė Australiją. Kaip ir daugelis kitų emigrantų, jie čia įsikūrė ir susilaukė dukrelės Rūtos.

Pasklaidę mūsų archyvinės spaudos lapus, matome, kad nuo pat pirmųjų dienų Australijoje Halina aktyviai dalyvavo visuomeniniame gyvenime.

Kūčių vakare 2008 m.

Matėme ją mokinančią tautinius šokius, organizuojančią jaunimo stovyklas ir koncertus, matėme ją prisidedančią prie socialinės moterų draugijos bei parapijos organizacijų ir darbų. Visur su malonia šypsena ir entuziazmu...Kur gi jos nebuvo?

Negaliu nepaminėti jos didžiulę meilę savo šeimai ir anūkiams - kiekvienas jai buvo nepaprastai artimas ir meilus - džiaugėsi jų pasisekimais ir kartu pergėvendavo nepasisekimus, Kiekvienais metais, ji nekantriai laukdavo šv. Kučių vakaro, kad galėtų gražioje nuotaikoje pabendrauti su visa šeima ir pasidalinti kalėdine plotkele. Taip pat nekantriai laukė ir anūkių vestuvių. Prieš iškeliaujant į dangiškuosius namus, Jos noras išsipildė - ji sulaukė vienu vestuvių ir atšventė paskutines Kūčias su savo mylima šeima.

Antroji Halinos didžiulė meilė buvo Katalikių Moterų Draugija, kuriai ji vadovavo virš 30 metų. Taip, Halina dalyvavo pačiame pirmajame Draugijos įsisteigimo būrelyje. Būrelyje kuris pasirinko gyvenimo šūkį žengti „Tiesos ir Meilės“ keliu. Taip ji ir žengė visą savo gyvenimą. Su meile ji visiems padėjo kas tik prašėsi pagalbos. Ta meilė labai stipriai pasireiškė kai Lietuva atgavo nepriklausomybę. Halina nedelsdama ėmėsi organizuoti maisto ir rūbų siuntas į Lietuvą našlaičiams ir daugiavaikėms šeimoms, nes jiems gi buvo sunkiausia.

Apie savo ligą Halina niekuomet nekalbėdavo, užklausta atsakydavo:

„Kaip matai taip yra“.
„Kitam gal blogiau“.
„Taip ir turi būti“.

Mielas Gediminai, mieloji Dalia ir Rutele, Jūsų skausmo valandoje Katalikių Moterų draugija nuoširdžiai užjaučia Jus ir Jūsų šeimą, gimines ir artimuosius.

Miełoji Halina, nors buvai apdovanota Lietuvos ir Australijos medaliais už savo darbus - nesididžiavai. Visuomet prie darbo tu buvai pirmoji, į namus - paskutinioji. Tu mums visiems dalinai patį brangiausią turtą pasaulyje - meilę. Tavo nuoširdumas palietė mus visus, tu palikai didžiulę neužpildomą spragą ne vien tik Kat. Mot. Dr. Jros eilėse, bet ir mūsų bendruomenėje.

Tegu Dangiškoji Globėja Švenčiausioji Marija ir toliau tave globoja. O Sutvėrėjas tave laimina. Išsėkis ramybėje!

Iki pasimatymo, brangioji Halina.

Today with sadness in our hearts we have come here to honour and farewell a great and dearly loved mother and member of the Lithuanian community.

Halina Statkus, nee Jūrevičiūtė was born and raised in a charming little town called Vikšniai in Lithuania in 1921. On completion of her studies in Vilnius she returned home to work as a midwife and nurse at the district hospital, where she met and fell in love with the young doctor Statkus. Their happiness was short-lived. World War II broke out, the soviet union invaded Lithuania and they were forced to flee to Germany.

In spite of all hardships in Displaced Persons camps - no family, no close friends, the young couple married. It is there that Gediminas and Dalia were

born. The family lived in the camp until finally they emigrated to Australia and settled in Melbourne. Here their third child Rūta was born.

From the very beginning of their life in Australia Halina became involved in community work - she worked zealously and tirelessly with the various Lithuanian organizations to maintain her cultural heritage. She was particularly sensitive to the needs of the sick and the poor and to them she devoted all of her spare time. All this work she achieved through the Catholic Women's Association of which she was the president for the last 37 years.

The greatest love in Halina's life was, of course, her family and her grandchildren. Each year she would wait impatiently for the next Christmas eve, so that she could spend it with all the members of the family, gathered together to sing Christmas carols around a candle lit table of specially prepared foods, of which there had to be 12 for the occasion. It was always her dying wish that she could be present at a wedding of at least one of her grand children - her wish was granted.

On behalf of the Melbourne Lithuanian Catholic Ladies Association I wish to extend our sincere condolences to her family, relatives and friends.

May you rest in peace, our dearest, our very own Halina.

Halina,

...visada su visais dalinosi gerumu ir meile. Su šypsena visiems padėdavo, patardavo... lietuvių bendruomenėje - nurodė gražią veiklą, darną, bendradarbiavimą.

Matydavo kiekvieno veide rūpestį, priedavo, klausdavo kuo galėtų padėti. Niekuomet nelikdavo abejinga kito rūpesčiu, skausmu. Kaip motina patardavo, paguosdavo dalinosi savo širdies šiluma su visais...

Bendruomenėje daug darbavosi nuo pat jos įsikūrimo. Ypač daug jėgų, kantrybės paaukojo Katalikių Moterų Draugijai. Nurodė kaip reikia gyventi darne ir visiems atleisti. Buvome laimingi turėdami tave savo tarpe...

Tegul tavo visi geri prasmingi darbai ir gražus pavyzdys, suteikia mums visiems stiprybės ir norą toliau tęsti gerus darbus ir išlaikyti pasaulyje šviesą, puoselėti visa kas lietuviška...

Australijos Lietuvių Katalikių Federacijos ir lietuvių organizacijų vardu, reiškiamo nuoširdžią užuojautą šia sunkią gyvenimo akimirka pasilikusiai šeimai: dukroms Daliai, Rūtai, sūnui Gediminui, žentams: Henrikui, Rimui, marčiai Rasai, anūkams: Aidui, Vytui, Giriui, Audriui, Nindrai, Alantai, Daivai, Gintai ir Rimui, sesutei Jadvygai ir jos šeimai, bei šeimos artimiesiems.

O tau miela, Halina, amžino poilsio toli nuo tėvynės svetingoje Australijos žemėje.

ALKF Valdyba ir redakcija

Iškiliai lietuvei,

a. † a. Halinai Statkuvienėi mirus,

užjaučiame dukras Dalią ir Rūta, sūnų Gediminą, jų šeimą ir visą Melbourno Katalikių Draugijos nars.

Socialinės Globos Moterų Draugija Melbourne

A. † A. Halinai Statkuvienėi mirus,

nuoširdžiai užjaučiame jos dukras Dalią, Rūta, sūnų Gediminą, jų šeimą ir artimuosius ir kartu liūdime.

Tamara, Vytautas, Mėta,
Zigmas ir Stasys

Mielai buvusiai ilgametėi Australijos Lietuvių Katalikių Federacijos valdybos išdininkei mirus -

A. † A. Aleksandrai Volkienėi,

nuoširdžią užuojautą reiškiamo jos sūnui Raimondui, giminėms ir artimiesiems. Jos veikla ir kilnūs darbai katalikių organizacijose liks ilgam atminimui.

Australijos Lietuvių Katalikių Federacijos valdyba
"Tėviškės Aidai" darbuotojai

In brief...

LITHUANIA: Conservative culture

EVENT: About 5,000 people took part in an anti-government protest in Vilnius on January 16, 2009 with a small minority engaging in violent tussles with the police outside parliament.

SIGNIFICANCE: The forces of law and order were completely unprepared for the protest. Political culture in post-communist Lithuania is changing slowly. Society is quite conservative and relatively closed to new or alternative ideas. However, especially with the rise of a post-communist generation, there are signs that such trends may be broken.

ANALYSIS: Despite more than 17 years of internationally recognised democratic statehood and almost five years of EU membership, Lithuania has retained a political culture that still represents many habits and attitudes formed under the Soviet

system. The traditionalist inter-war independent republic and the difficult post-communist transition have also left their mark...

CONCLUSION: Lithuanians who espouse more liberal values may feel desperate or discriminated against and may even emigrate, if the political culture does not change. The current government may make politics more transparent — and more conservative. However, over time, with international professional exchanges and travel, and more students studying and socialising abroad in more cosmopolitan cultures, Lithuanians may become more tolerant and politically active, and the political culture may move closer to European values.

(Oxford)

Lithuania plays starring role in "Defiance"

Jan 8, 2009 Reuters By Borys Kit
LOS ANGELES (Hollywood Reporter) - Bulgaria and Romania might get all the attention when it comes to filming in eastern Europe, but Lithuania is getting its moment in the sun thanks to "Defiance."
The Ed Zwick-directed World War II resistance movie revolves around three Jewish Belorussian brothers who fought the Nazis and built a community in the Naliboki Forest outside of Novgorodok.
For political reasons, Zwick and his crew did not go to Belarus. President Alexander Lukashenko is accused by the West of ruling the country with an iron grip, jailing opponents, shutting down independent media and rigging polls, including his own re-election to a third term in 2006.
But the filmmakers found the next best thing in neighboring Lithuania, where the entire movie was shot. Not only that, but the movie was filmed almost entirely in the forest, with hardly any stage work at all.

The production was based in Lithuania's capital, Vilnius, only 90-120 miles from where the actual story took place. The filmmakers found locations within an hour's drive from the city.
"The forests are the same, the swamps are the same, it's the same geography," Zwick says.
Vilnius had a Jewish quarter that was decimated during World War II and had mass graves in the forest that are now memorial sites. "With Ed, what you strive for is an authenticity to (a production)" says producer Pieter Jan Brugge, who worked with Zwick on "Glory" and whose producing credits include "Heat" and "Miami Vice." "What can be more authentic than going to the heart of where the story took place?"...

\$100 Adel. Liet. Katalikių Moterų Dr-ja, po\$55 J.A. Jūragis, NSW; E. Lomsargienė, SA; \$50 Pr. Švambarys, \$40 R. Čėsna, po \$25 S. ir I. Tamošaičiai, B. Prašmutaitė, po \$20 V. Makaravičius, J. Gailius,

TRUMPAI...

L. Donskis: Lietuvoje - jokios pagarbos mokslui
Dabartinė švietimo ir mokslo politika Vytauto Didžiojo universiteto Politikos mokslų ir diplomatijos instituto vadovui filosofui Leonidui Donskiui panaši į kolonializmą - kai kolonizuojame patys save. Jo žodžiais, kai universitetai pradės varžytis, kuris iš jų bus patrauklesnis studentams, žadėdami ne tiek akademinius dalykus, kiek lengvą karjerą, mokslo reforma susives į pataikavimą darbdaviams.

Į Žemaitiją - su vertėju
Skuodo rajono savivaldybės taryba oficialiai nusprendė, kad per posėdžius turi būti kalbama žemaitiškai. Nemokantiems žemaičių kalbos siūloma naudotis vertėjų paslaugomis.

2009-ieji paskelbti Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio metais
Seimas priėmė nutarimą, kuriuo 2009 metus paskelbė Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio metais.

G. Žemkalnis tapo Premjero visuomeniniu konsultantu
Rimantas Zagrebajev. Lietuvos Respublikos Vyriausybės vadovui Andriui Kubiliui nuo šiol patarinės du nauji konsultantai. Tai Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos Organizacinių reikalų komisijos pirmininkas Gabrielius Žemkalnis ir UAB „Omnitel“ prezidentas Andrius Zabulis.
Sausio 19 dieną Vyriausybės vadovas pasirašė potvarkį, kuriuo paskirti šie du naujieji konsultantai. G. Žemkalnis konsultuos ryšių su užsienio šalimis srityje, o A. Zabulis premjerui patarinės informacinės visuomenės reikalais.
www.lietuviams.com

Atsiprašymas

Tėviškės Aidų š.m. sausio mėn. Nr. 1 buvo atspausdintas straipsnis "Melbournio lietuvių pensininkų 2008 m. Kalėdiniai pietūs." Atkarpoje "Pastaba Klubo valdybai" - turėjo būti pasirašyta "Pastaba: Pensininkų valdybos". Anksčiau minėtas tekstas nepriklauso straipsnio autorės J. Arienės plunksnai.

Pensininkų Sąjungos Valdyba atsiprašo J. Arienės už padarytą klaidą.

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

- a.a Marijos Vaitkienės atminimui vietoj gėlių: \$20 B Prašmutaitė (\$3235)
- a.a O. Zamoiskienės atminimui vietoj gėlių: \$20 B Prašmutaitė (\$3255)
- a.a Halinos Statkuvienės atminimui: \$60 Z. Pranckūnas (\$740).

Valdybos vardu dėkoju už aukas. Audrius Balbata ALF išdininkas

Aukos "Tėviškės Aidams"

po \$15 G. Baleiša, V. Talačka, \$10 Anonimas, po \$5 O. Bratiškienė, M. Lingienė, WA; O. Binkienė,

I. Jokubauskienė, J. Kemeža, R. Strunga.
Nuoširdžiai dėkojame už dosnumą. Visos aukos padeda laikraščiu gyvuoti. ALKF valdyba ir „T.Aidai“ admin.

Lietuvos Vardo 1000-MEČIO ISTORIJA...

(Atkelta iš 1 psl)

1185 m. lietuviai nusiaubė Livoniją. Išsigandę lyviai sutiko, kad vokiečių misionierius Meinhardas pastatytų Livonijoje dvi mūrines piliis. Kartu buvo įkurta ir Iškšilės vyskupystė, vėliau virtusi Rygos vyskupyste. Tai buvo Vokiečių įsiviešpatavimo Livonijoje pradžia.

1190 m. žiemą Kijevo kunigaikštis Riurikas rengėsi pulti Lietuvą, bet atvykęs į Pinską ėmė atidėlioti žygį. Jis užsibuvo Pinsko kunigaikščio Jaropolko vestuvėse ir sulaukė pavasario, kai nutirpo sniegas ir nebebuvo galima pasiekti Lietuvos.

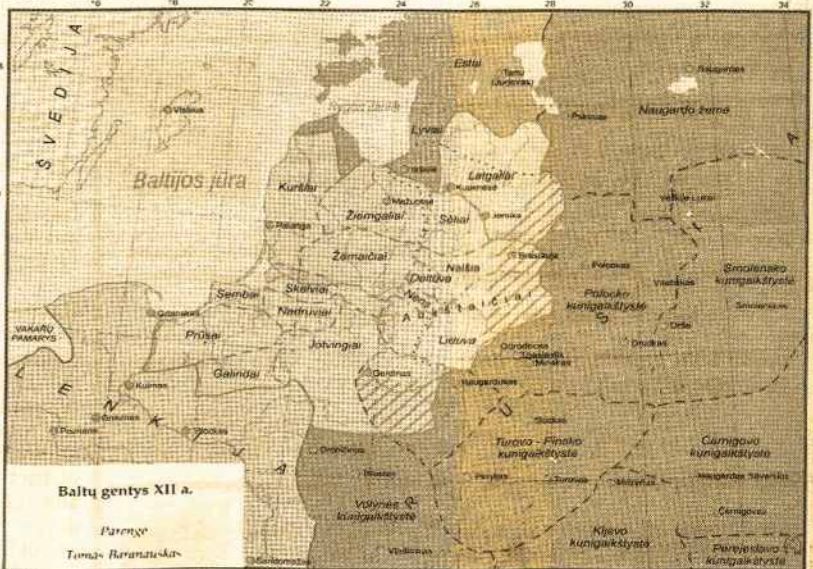
1191 m. Polocko ir Naugardo kunigaikščiai planavo pulti Lietuvą, bet savo planų neįvykdė. Naugardiečiai, atrodo, norėjo atkeršyti lietuviams už tai, kad jiems kariaujant su Švedija, lietuviai užpuolė Naugardo sąjungininkus karelius. Tai rodo, kad Lietuva turėjo politinių interesų tolimuose kraštuose.

1193 m. Riurikas antrą kartą rengėsi pulti Lietuvą, bet grįžo Kijevo kunigaikščiui Sviatoslavui reikalaujant.

1196 m. pirmą kartą sužinoma apie jotvingių puolimus į Volynės kunigaikštystę. Šie jotvingių antpuoliai galėjo būti inspiruoti lietuvių, o gal puldinėta drauge su lietuviais (kaip buvo vėliau, 1209 m.).

1198 m. lietuvių antpuoliai į Naugardą jau buvo įprastas dalykas. Daug ką pasako metraštininko užuomina, kad Naugardo kunigaikščio Jaroslavo sūnus Iziaslavas "buvo pasodintas (Velikije) Lukiuose kunigaikščiauti ir ginti Naugardą nuo Lietuvos, ir ten (1198 m.) mirė". Tų pačių metų rudenį polockiečiai ir lietuviai jau kartu puolė Velikije Lukas. Kai žiemą Jaroslavas išžygiavo prieš Polocką, "polockiečiai pasitiko (jį) nusilenkdami" ir sudarė taiką. Matyt, Naugardo žemę jie puolė tik lietuvių verčiami.

XII amžius buvo didžiausio lūžio Lietuvos istorijoje metas. Nedidelė nuo Rusios priklausoma kunigaikštystė virto stipria valstybe, kuriai ateity bus lemta suvaidinti svarbų vaidmenį Vidurio ir Rytų Europos istorijoje.

- Raudona baltų genties riba
- Kiti valstybių sienos
- Baltų genties ribos
- Aukštųjų žemių riba
- Rusijos žemių ir kunigaikštysčių ribos
- Apatinė Polocko statuso riba
- Baltai
- Baltų ir rusiųjų valstybių teritorija
- Švedija
- Finougrai
- Rusiai
- Lenkai
- Vakarų Pamarys

Tekstas Tomo Baranausko, "Pažintis su Lietuva Tūkstantmečio knyga I". (Bus daugiau)